

Práce se v nejobecnějším smyslu zabývá tím, jak ženy používají líčení z genderového a sociologického hlediska. Teoretické zázemí práce tvoří zejména post-strukturalistické teorie, které nahlízejí líčení jako disciplinační praktiku, pomocí které je genderový subjekt spoluutvářen. Další významnou součástí teoretické části je představení klíčových teorií týkajících se vzhledových norem a fungování genderového řádu, v neposlední řadě také kritických feministických teorií. Cílem této práce není ani obhajoba, ani kritika líčení jako takového, ale snaha prozkoumat tento fenomén z různých perspektiv. Líčení obecně, a to jak z hlediska odborné literatury či diskutovaných společenských témat, představuje marginalizovanou ženskou aktivitu, která si z hlediska každodennosti a ženské zkušenosti žádá vysvětlení. Jaké významy přisuzují ženy líčení? Jaké strategie v souvislosti s líčením ženy volí z hlediska sebe-pojetí, zaměstnání, partnerství a sexuality? Výzkumná část práce si kladla za cíl identifikovat diskurzy, témata a významy, které se objevují v přístupu ženských subjektů k líčení. K analýze polostrukturovaných rozhovorů byla použita post-strukturální diskurzivní analýza. Přestože jsem se zajímala o běžnou zkušenost s líčením v rámci z norem nevybočující femininity, v kontextu této praxe se objevují různé diskurzivní konstrukce a pozice, které ženy artikulují a svým jednáním demonstrují. Tím se odkrývá dynamika a rozmanitost ženské zkušenosti, jak obecně, tak v souvislosti s líčením.

Klíčové pojmy:

Líčení, subjektivita, každodennost, ženská zkušenost, vzhledové úpravy